

Λαοδίκεια - Αριθμός Πέντε

Οι Τελευταίοι Τρεις

Jeff Pippenger

2023-09-03

Κατ' ιδεώδη τρόπο, οι επτά εκκλησίες και οι επτά σφραγίδες θα πρέπει να νοούνται ως παράλληλα σύμβολα που παριστούν εσωτερικές και εξωτερικές γραμμές της αυτής ιστορίας. Είναι επίσης σημαντικό να σημειωθεί ότι, όταν εξετάζονται οι τελευταίες τρεις εκκλησίες και οι τελευταίες τρεις σφραγίδες, η ιστορική γραμμή που αντιπροσωπεύει την προοδευτική ιστορία δεν αποτελεί πρωτεύον θέμα των συμβόλων. Όταν οι εκκλησίες εφαρμόζονται στο πλαίσιο παραλλήλων ιστοριών, η πρόοδος της ιστορίας είναι ουσιώδες στοιχείο του συμβολισμού· αυτό όμως δεν συμβαίνει όταν οι τελευταίες τρεις εκκλησίες και σφραγίδες αντιμετωπίζονται ως σύμβολο καθ' εαυτό.

Οι τελευταίες τρεις εκκλησίες, ως σύμβολο, αφορούν τη σχέση τριών ομάδων και τη δυναμική της αλληλεπίδρασης των τριών ομάδων προσκυνητών που αντιπροσωπεύονται από τις διάφορες εκκλησίες. Οι τελευταίες τρεις σφραγίδες ταυτοποιούν τον λαό του Θεού όπως αντιπροσωπεύεται από τον Μωυσή και τον Ηλία. Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες και ο Μωυσής τους δικαίους νεκρούς.

Και όταν ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, είδον υποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχάς των εσφαγμένων διά τον λόγον του Θεού και διά την μαρτυρίαν την οποίαν εκράτουν· και έκραξαν μετά φωνής μεγάλης, λέγοντες· Έως πότε, Δέσποτα άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείς το αίμα ημών από των κατοικούντων επί της γης; Και εδόθη εις ένα έκαστον αυτών στολή λευκή, και ερρέθη προς αυτούς να αναπαυθούν έτι ολίγον καιρόν, έως ου συμπληρωθώσι και οι σύνδουλοι αυτών και οι αδελφοί αυτών, οι μέλλοντες να θανατωθούν καθώς και αυτοί. Και όταν ήνοιξε την έκτην σφραγίδα, και ιδού, έγινε σεισμός μέγας· και ο ήλιος έγινε μέλας ως σάκκος τρίχινος, και η σελήνη έγινε ως αίμα· και οι αστέρες του ουρανού έπεσαν εις την γην, καθώς συκή βάλλει τους ολύνθους αυτής, όταν σαλεύηται υπό ανέμου μεγάλου. Και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τυλισσόμενον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών. Και οι βασιλείς της γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και παν δούλος, και παν ελεύθερος, έκρυσαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων· και έλεγον προς τα όρη και προς τας πέτρας· Πέσατε εφ' ημάς και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου και από της οργής του Αρνίου· διότι ήλθεν η μεγάλη ημέρα της οργής αυτού, και τις δύναται να σταθή; Αποκάλυψις 6:9–17.

Η αδελφή Γουάιτ μάς πληροφορεί ότι η πέμπτη σφραγίδα αναφέρεται σε «μια χρονική περίοδο στο μέλλον». Τα εδάφια της πέμπτης σφραγίδας ερωτούν πότε ο Θεός θα κρίνει τον παπισμό για τη δολοφονία του λαού του Θεού κατά τους Σκοτεινούς Αιώνες. Η απάντηση δόθηκε ότι κατά τις «έσχατες ημέρες» ο Θεός θα κρίνει τον παπισμό για τον φόνο τους, καθώς και για μια άλλη ομάδα παπικών μαρτύρων, οι οποίοι επίσης θα θανατωθούν από τον παπισμό κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής.

«Και όταν ήνοιξε την πέμπτην σφραγίδα... [Αποκάλυψις 6:9–11]. Εδώ παρετέθησαν ενώπιον του Ιωάννου σκηνές αι οποίαι δεν ήσαν πραγματικά, αλλά εκείναι αι οποίαι θα ελάμβανον χώραν εις μίαν μελλοντικήν χρονικήν περίοδον.» Manuscript Releases, τόμος 20, σ. 197.

Η Έμπνευση επιβεβαιώνει επίσης ότι οι ψυχές κάτω από το θυσιαστήριο, οι οποίες επιθυμούν να γνωρίσουν πότε ο Θεός θα κρίνει τον παπισμό, συνδέονται με τις δύο φωνές του αγγέλου που φωτίζει τη γη με τη δόξα του στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης.

«Όταν ανοίχθηκε η πέμπτη σφραγίδα, ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής είδε σε όραση κάτω από το θυσιαστήριο το πλήθος εκείνων που σφαγιάστηκαν για τον Λόγο του Θεού και για τη μαρτυρία του Ιησού Χριστού. Έπειτα ακολούθησαν οι σκηνές που περιγράφονται στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, όταν εκείνοι που είναι πιστοί και αληθινοί καλούνται να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα. Αποκάλυψη 18:1–5 παρατίθεται». Manuscript Releases, τόμος 20, 14.

Στη δέκατη όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, η κρίση του Καθολικισμού είναι διπλή, διότι εκεί και τότε τιμωρείται όχι μόνο για εκείνους που θα φονεύσει κατά τις «έσχατες ημέρες», αλλά και για τα θύματα φόνου κατά τους Σκοτεινούς Αιώνες της παπικής κυριαρχίας.

Και ήκουσα άλλην φωνήν εκ του ουρανού, λέγουσαν: Εξέλθετε εξ αυτής, ο λαός μου, διά να μη γίνετε συμμέτοχοι εις τας αμαρτίας αυτής και διά να μη λάβετε εκ των πληγών αυτής. Διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ο Θεός ενεθυμήθη τας ανομίας αυτής. Ανταποδώσατε εις αυτήν καθώς και αυτή ανταπέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλά κατά τα έργα αυτής· εν τω ποτηρίω το οποίον εγέμισεν, γεμίσατε εις αυτήν διπλά. Αποκάλυψις 18:4–6.

Η έκτη σφραγίδα παρέχει ένα από τα κλασικά παραδείγματα της Αγίας Γραφής σχετικά με τα γεγονότα που αμέσως προηγούνται της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού κατά τη διάρκεια των επτά τελευταίων πληγών. Καταλήγει με την εισαγωγή στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το οποίο παρέχει την απάντηση στο ερώτημα που τίθεται στο τελευταίο εδάφιο της έκτης σφραγίδας: «και τις δύναται να σταθή;». Υπάρχουν δύο ομάδες που θα σταθούν ως η σημαία του Θεού στην κρίση του νόμου της Κυριακής, η οποία ολοκληρώνεται όταν φθάνουν οι επτά τελευταίες πληγές. Αυτές οι δύο ομάδες είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, που αντιπροσωπεύονται από τον Ηλία, και ο «πολύς όχλος», που αντιπροσωπεύεται από τον Μωυσή. Αυτά τα δύο σύμβολα του Μωυσή και του Ηλία είχαν προηγουμένως προσδιορισθεί ως εκείνοι που στέκονται στο τέλος του κόσμου, διότι αμφοτέροι στάθηκαν μαζί με τον Χριστό στο Όρος της Μεταμορφώσεως.

Η πρώτη ομάδα παπικών μαρτύρων από τους Σκοτεινούς Αιώνες έλαβε λευκές στολές, και η δεύτερη ομάδα, την οποία τους ειπώθηκε να αναμένουν έως ότου συμπληρωθεί εκείνη η ομάδα, είναι το «πολύ πλήθος», το οποίο επίσης φέρει λευκές στολές. Η πέμπτη και η έκτη σφραγίδα δεν παρέχουν μια παράλληλη ιστορία της πέμπτης και της έκτης εκκλησίας· παρέχουν μαρτυρία περί των δύο ομάδων που εγείρονται ως σημείο για τον Κύριο στις «έσχατες ημέρες». Αυτές οι δύο ομάδες είναι εκείνοι που διακηρύττουν τα μηνύματα των δύο φωνών στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Το μήνυμα που τότε διακηρύττεται συνοδεύεται από την έκχυση του Αγίου Πνεύματος, όπως προτυπώνεται από την ιστορία της Πεντηκοστής και την ιστορία της Κραυγής

του Μεσονυκτίου κατά την αρχή του Αντβεντισμού.

«Ο άγγελος που ενώνεται με τη διακήρυξη του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου πρόκειται να φωτίσει ολόκληρη τη γη με τη δόξα του. Εδώ προλέγεται ένα έργο παγκόσμιας έκτασης και ασυνήθιστης δύναμης. Το κίνημα της παρουσίας του Χριστού κατά τα έτη 1840–44 υπήρξε ένδοξη εκδήλωση της δύναμης του Θεού· το άγγελμα του πρώτου αγγέλου μεταφέρθηκε σε κάθε ιεραποστολικό σταθμό του κόσμου, και σε ορισμένες χώρες υπήρξε το μεγαλύτερο θρησκευτικό ενδιαφέρον που έχει παρατηρηθεί σε οποιαδήποτε χώρα από τη Μεταρρύθμιση του δέκατου έκτου αιώνα· αλλά όλα αυτά πρόκειται να ξεπεραστούν από το ισχυρό κίνημα υπό την τελευταία προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου.»

«Το έργο θα είναι παρόμοιο με εκείνο της Ημέρας της Πεντηκοστής. Όπως η “πρώιμη βροχή” δόθηκε, με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου, για να προκαλέσει τη βλάστηση του πολύτιμου σπόρου, έτσι και η “όψιμη βροχή” θα δοθεί κατά το κλείσιμό του για την ωρίμανση του θερισμού. “Τότε θέλομεν γνωρίσει, εάν εξακολουθώμεν να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος Αυτού είναι προετοιμασμένη ως η αυγή· και θέλει ελθεί προς ημάς ως βροχή, ως η όψιμος και πρώιμος βροχή επί την γην.” Ωσηέ 6:3. “Χαίρετε λοιπόν, τέκνα της Σιών, και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι έδωκεν εις εσάς την πρώιμον βροχήν καταμέτρως, και θέλει καταβιβάσει εις εσάς βροχήν, την πρώιμον βροχήν και την όψιμον βροχήν.” Ιωήλ 2:23. “Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός Μου επί πάσαν σάρκα.” “Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.” Πράξεις 2:17, 21.»

«Το μεγάλο έργο του ευαγγελίου δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί με μικρότερη εκδήλωση της δύναμης του Θεού από εκείνη που σημάδεψε την έναρξή του. Οι προφητείες που εκπληρώθηκαν με την έκχυση της πρώιμης βροχής κατά το άνοιγμα του ευαγγελίου πρόκειται να εκπληρωθούν ξανά με την όψιμη βροχή κατά το κλείσιμό του. Εδώ είναι “οι καιροί της αναφυχής”, τους οποίους ο απόστολος Πέτρος προσδοκούσε όταν είπε: “Μετανοήσατε λοιπόν και επιστρέψατε, διά να εξαιρεθώσιν αι αμαρτίαι σας, όταν έλθωσι καιροί αναφυχής από της παρουσίας του Κυρίου· και θέλει αποστείλει τον Ιησούν.” Πράξεις 3:19, 20.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 611.

Αφού η έκτη σφραγίδα εγείρει το ερώτημα που εισάγει τον Ηλία και τον Μωυσή, όπως αυτοί παριστώνται στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, ανοίγεται η έβδομη σφραγίδα και περιγράφει την έκχυση του Αγίου Πνεύματος επάνω σε εκείνες τις δύο ομάδες. Πρέπει να σημειωθεί ότι στην περιγραφή υπάρχει σιγή επί ημίωρον. Η έκχυση της όψιμης βροχής, η οποία παριστάνεται με το άνοιγμα της έβδομης σφραγίδας, περιλαμβάνει μία περίοδο σιωπής.

Και όταν ήνοιξε την σφραγίδα την εβδόμη, έγινε σιγή εν τω ουρανώ περίπου ημίωριον. Και είδον τους επτά αγγέλους, οίτινες ίσαντο ενώπιον του Θεού· και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. Και άλλος άγγελος ήλθε και εστάθη εις το θυσιαστήριον, έχων χρυσούν θυμιατήριον· και εδόθη εις αυτόν πολύ θυμίαμα, διά να προσφέρη αυτό μετά των προσευχών πάντων των αγίων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν, το ενώπιον του θρόνου. Και ο καπνός του θυμιάματος, ο οποίος ανέβη μετά των προσευχών των αγίων, ανέβη ενώπιον του Θεού εκ της χειρός του αγγέλου. Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον, και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θυσιαστηρίου, και έρριπεν αυτό εις την γην· και έγιναν φωναί, και βρονταί, και αστραπαί, και

σεισμός. Αποκάλυψις 8:1–5.

Όπως μόλις σημειώθηκε στο σχετικό απόσπασμα του The Great Controversy, η όψιμη βροχή αρχίζει να εκχύνεται όταν ο ισχυρός άγγελος καταβαίνει και φωτίζει τη γη με τη δόξα του. Η όψιμη βροχή άρχισε όταν «τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν» στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

«Τώρα διαδίδεται ο λόγος ότι έχω δηλώσει πως η Νέα Υόρκη πρόκειται να σαρωθεί από παλιρροϊκό κύμα; Αυτό δεν το είπα ποτέ. Έχω πει, καθώς έβλεπα τα μεγάλα κτίρια να υψώνονται εκεί, όροφο επάνω σε όροφο: “Τι τρομερές σκηνές θα λάβουν χώρα όταν ο Κύριος εγερθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη! Τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια της Αποκάλυψης 18:1–3.” Ολόκληρο το δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αποτελεί προειδοποίηση για όσα πρόκειται να επέλθουν στη γη. Αλλά δεν έχω ιδιαίτερο φως σχετικά με το τι πρόκειται να συμβεί στη Νέα Υόρκη, παρά μόνον ότι γνωρίζω πως μια ημέρα τα μεγάλα κτίρια εκεί θα καταρριφθούν από τη στροφή και την ανατροπή της δύναμης του Θεού. Από το φως που μου έχει δοθεί, γνωρίζω ότι καταστροφή υπάρχει στον κόσμο. Ένας λόγος από τον Κύριο, ένα άγγιγμα της κραταιάς Του δύναμης, και αυτά τα ογκώδη οικοδομήματα θα πέσουν. Θα λάβουν χώρα σκηνές, τη φρικτότητα των οποίων δεν μπορούμε να φαντασθούμε.» Review and Herald, July 5, 1906.

Την 11η Σεπτεμβρίου 2001 άρχισε να πέφτει η όψιμη βροχή, και η έκχυση εκείνης της βροχής πέφτει επάνω σε εκείνους που αντιπροσωπεύονται από τον Ηλία και τον Μωυσή, και περιλαμβάνει έναν καιρό σιωπής. Ένας καιρός σιωπής για τον Μωυσή και τον Ηλία αντιπροσωπεύεται επίσης στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, όπου ο Μωυσής και ο Ηλίας, εκείνοι οι δύο προφήτες που βασάνιζαν τον κόσμο, «εφονεύθησαν» στους δρόμους. Αλλά έπειτα από τρεισήμισι ημέρες εξήλθαν από το σπήλαιο του Χωρήβ και ανέβηκαν στον ουρανό. Στην ιστορία της όψιμης βροχής, το μήνυμα, το οποίο αντιπροσωπεύεται από εκείνους τους δύο αγγελιαφόρους, φονεύεται και ρίπτεται στον δρόμο, αλλά δεν ενταφιάζεται έως ότου αναστηθούν. Αυτή είναι μία από τις κύριες αλήθειες που ο Λέων της φυλής του Ιούδα τώρα αποσφραγίζει.

Οι τρεις τελευταίες σφραγίδες προσδιορίζουν την τελική κίνηση του λαού του Θεού, όπως αντιπροσωπεύεται από τον Ηλία και τον Μωυσή. Αυτή η κίνηση πεθαίνει και ανασταίνεται. Είναι κίνηση, διότι ο Αντβεντισμός άρχισε με μια κίνηση που συνεχίστηκε μέχρι το 1863, όταν παραμέρισαν την πρώτη αλήθεια την οποία ο William Miller οδηγήθηκε να αναγνωρίσει. Το 1863 η κίνηση έληξε, διότι το 1863 κατέστησαν νομικά εκκλησία. Το Άλφα και το Ωμέγα επιμένει ότι, εφόσον άρχισε τον υπόλοιπο λαό Του ως κίνηση, θα τον ολοκληρώσει επίσης ως κίνηση.

Έχουμε πλέον ολοκληρώσει την επισκόπηση των επτά εκκλησιών και των επτά σφραγίδων. Στις τρεις τελευταίες σφραγίδες βλέπουμε δύο τάξεις των λυτρωμένων, οι οποίες αντιπροσωπεύονται από τον Μωυσή και τον Ηλία. Όλες αυτές οι σφραγίδες μαρτυρούν για τον ισχυρό άγγελο της Αποκάλυψης δεκαοκτώ. Όταν κατήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, δύο τάξεις λυτρωμένων εισήλθαν σε μια διαδικασία καθαρισμού, η οποία έχει σχεδιασθεί ώστε να εκθέσει και να διαχωρίσει δύο τάξεις προσκυνητών μέσα στο κίνημα στο τέλος του Αντβεντισμού, όπως προεικονίστηκε από το κίνημα στην αρχή του Αντβεντισμού. Ο Δανιήλ προσδιορίζει ότι η μία τάξη, την οποία αποκαλεί ασεβείς, δεν θα κατανοήσει την αύξηση της γνώσεως, ενώ οι σοφοί την

κατανοούν. Ο Ματθαίος μάς πληροφορεί ότι εκείνοι που στερούνται της κατανόησης της γνώσεως που έχει αποσφραγισθεί προσδιορίζουν μία παρθένο ως μωρή. Οι φρόνιμες παρθένες καταδεικνύουν, στην κρίση κατά το μεσονύκτιο, ότι κατανόησαν και κατέχουν την αύξηση της γνώσεως. Οι φρόνιμες και οι μωρές αντιπροσωπεύονται από την εκκλησία της Φιλαδελφείας ή την εκκλησία της Λαοδικείας. Οι ασεβείς, μωρές παρθένες της Λαοδικείας πρόκειται να εξεμέσουν εκ του στόματος του Κυρίου, και οι σοφές λαμβάνουν το όνομα του Θεού, ή τον χαρακτήρα Του, επί των μετώπων τους. Εάν η έκτη εκκλησία της Φιλαδελφείας αντιπροσωπεύει τις σοφές, πώς είναι δυνατόν η έβδομη εκκλησία της Λαοδικείας να αντιπροσωπεύει τους ασεβείς; Εάν συμβαίνει αυτό, η ακολουθία είναι εκτός τάξεως, δεν είναι έτσι; Η απάντηση, βεβαίως, επιλύεται διά του Άλφα και του Ωμέγα.

Στην αρχή του πρώτου ονομασμένου λαού του Θεού, του αρχαίου Ισραήλ, ο Μωυσής προτυποποίησε τον Χριστό στο τέλος εκείνου του ονομασμένου λαού.

Διότι ο Μωυσής πράγματι είπε προς τους πατέρες· Προφήτην εκ των αδελφών σας, ως εμέ, θέλει αναστήσει εις εσάς Κύριος ο Θεός σας· αυτού θέλετε ακούει κατά πάντα, όσα αναλαλήσει προς εσάς. Και θέλει συμβεί ότι πάσα ψυχή, ήτις δεν ακούσει εκείνον τον προφήτην, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού. Πράξεις 3:22, 23.

Στο τέλος του πρώτου ονομασμένου λαού του Θεού, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ο αγγελιοφόρος Ηλίας που προετοίμασε την οδό για την πρώτη έλευση του Χριστού. Έπειτα ο Ιησούς θα προσέφερε τη θυσία Του επάνω στον σταυρό και κατόπιν θα άρχιζε το έργο Του ως Αρχιερέας στα Άγια του ουράνιου αγιαστηρίου. Στην αρχή του δεύτερου ονομασμένου λαού του Θεού, του σύγχρονου Ισραήλ, ο William Miller ήταν ο αγγελιοφόρος Ηλίας που προετοίμασε την οδό για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Τότε ο Ιησούς εισήλθε αιφνιδίως στα Άγια των Αγίων και άρχισε η κρίση. Στο τέλος του δεύτερου ονομασμένου λαού του Θεού, ένας τελικός αγγελιοφόρος Ηλίας προετοίμασε την οδό ώστε ο Χριστός να αρχίσει την οικονομία της κρίσεως των ζώντων, την ολοκλήρωση του έργου Του ως Ουράνιου Αρχιερέα και τη Δευτέρα Παρουσία Του.

Ο Γουίλιαμ Μίλλερ συμβολίζει όχι μόνο τον αγγελιοφόρο, αλλά και το κίνημα με το οποίο ήταν συνδεδεμένος.

«Με τρόμο, ο Γουίλιαμ Μίλλερ άρχισε να ξεδιπλώνει ενώπιον του λαού τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, οδηγώντας τους ακροατές του μέσα από τις προφητείες έως τη δευτέρα παρουσία του Χριστού. Με κάθε προσπάθεια αντλούσε δύναμη. Όπως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ανήγγειλε την πρώτη παρουσία του Ιησού και προετοίμασε την οδό για τον ερχομό Του, έτσι και ο Γουίλιαμ Μίλλερ και όσοι ενώθηκαν μαζί του διακήρυξαν τη δευτέρα παρουσία του Υιού του Θεού...»

«Χιλιάδες οδηγήθηκαν να αποδεχθούν την αλήθεια που κήρυττε ο Ουίλιαμ Μίλλερ, και δούλοι του Θεού ανεγέρθηκαν με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία για να διακηρύξουν το μήνυμα». Early Writings, 229, 230, 233.

Στην αρχή του αρχαίου Ισραήλ, ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή, ο οποίος είχε λάβει σαράντα έτη διεφθαρμένης εκπαίδευσως στην Αίγυπτο, πράγμα που απαιτούσε σαράντα έτη διαβίσεως στην έρημο, σε μια προσπάθεια να αφαιρεθεί η επιρροή της Αιγύπτου από τον χαρακτήρα του. Σαράντα

έτη μετά τη γέννησή του, κατανοώντας ότι είχε εκλεγεί να οδηγήσει τον λαό του Θεού έξω από την Αίγυπτο, ο Μωυσής άσκησε ανθρώπινη δύναμη για να φονεύσει τον Αιγύπτιο. Σαράντα έτη αργότερα, στη φλεγόμενη βάτο, επαναστάτησε εναντίον της κλήσεως του Θεού. Αφού τελικώς αποδέχθηκε την κλήση, παρέβλεψε την εντολή να περιτμήσει τον υιό του, έως ότου απειλήθηκε με θάνατο. Στα σύνορα της Γης της Επαγγελίας, επαναστάτησε και εκτύπησε τον Βράχο δεύτερη φορά. Στην αρχή του αρχαίου Ισραήλ, ο Μωυσής κατείχε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα ενός Λαοδικέως. Και όμως, έτσι, εκπλήρωσε την υψηλή και αγία κλήση του, συμπεριλαμβανομένης της προτυπώσεως του Χριστού στο τέλος του αρχαίου Ισραήλ. Ο Χριστός, ο οποίος αγωνίστηκε με τους φιλονεικούντες Ιουδαίους, ή εκείνους που έλεγαν ότι είναι Ιουδαίοι, αλλά δεν ήσαν, αντιπροσώπευε τον χαρακτήρα ενός Φιλαδελφέως. Στην αρχή του αρχαίου Ισραήλ, ο Μωυσής αντιπροσώπευε έναν Λαοδικέα έχοντα ανάγκη χρυσίου, κολλυρίου και λευκών ιματίων. Στο τέλος, ο Χριστός είναι Φιλαδελφεύς.

Στην αρχή του Αντβεντισμού, ο Ουίλλιαμ Μίλλερ, ο οποίος αντιπροσωπευόταν από εκείνους τους ολίγους στις Σάρδεις που δεν είχαν μολύνει τα ιμάτιά τους, αντιπροσώπευε έναν Φιλαδελφιανό, όπως και το κίνημα που συνδεόταν με αυτόν. Στο τέλος του Αντβεντισμού, το κίνημα που αναγνώρισε τον καιρό του τέλους το 1989 ήταν τόσο Λαοδικεϊκό όσο και ο Μωυσής. Το Μιλλεριτικό κίνημα προτυπώνει το κίνημα του Future for America, με την προφητική επισήμανση ότι το πρώτο κίνημα εκπληρώθηκε από Φιλαδελφιανούς στον καιρό της Φιλαδελφείας, και το τελευταίο κίνημα εκπληρώνεται από Λαοδικείς στον καιρό της Λαοδικείας.

Είμαι μάρτυς μεγαλύτερου μέρους της προφητικής ιστορίας αυτού του κινήματος από το 1989 από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συνδεδεμένο με την ιστορία του Future for America, και καταθέτω ότι προσωπικά διήλθα την ιστορία, αρχίζοντας από το 1989 και εφεξής, ως πιστοποιημένος Λαοδικεύς Αντβεντιστής. Υπάρχουν πολλές ψυχές κατά μήκος αυτής της πορείας οι οποίες θα επικύρωναν τη μαρτυρία μου. Μπορώ επίσης να καταθέσω με βεβαιότητα ότι εκείνοι που συνδέονταν με το κίνημα στο τέλος του Αντβεντισμού ήταν επίσης πιστοποιημένοι Λαοδικείς Αντβεντιστές. Ο πρώτος ονομασμένος λαός αρχίζει με έναν Λαοδικέα που γίνεται Φιλαδελφεύς και καταλήγει με έναν Φιλαδελφεύ. Ο δεύτερος ονομασμένος λαός αρχίζει με έναν Φιλαδελφέα και καταλήγει με έναν Λαοδικέα που καλείται να γίνει Φιλαδελφεύς. Αυτή είναι η σφραγίδα του Άλφα και του Ωμέγα.

Παρά την άθλια, αξιοθρήνητη πνευματική τύφλωση του ηγέτη και εκείνων που ενώθηκαν μαζί του, ο Θεός εξακολούθησε να κατευθύνει και να ελέγχει τα προφητικά ορόσημα που έλαβαν χώρα από το 1989 έως τώρα. Παρά την πνευματική γυμνότητα και πτωχεία του ηγέτη και εκείνων που ενώθηκαν μαζί του, ο Θεός εξακολούθησε να κατευθύνει την αποσφράγιση των αληθειών τις οποίες Εκείνος έκρινε κατάλληλο να αποσφραγίσει. Μέσα στο έλεός Του, το οποίο ουδέποτε διαχωρίζεται από την «αλήθεια» Του, επινόησε μία διαδικασία καθαρισμού, η οποία προέβλεπε ώστε ένας Λαοδικεύς να πεθάνει και κατόπιν να αναστηθεί ως Φιλαδελφεύς. Αυτός ο θάνατος και η ανάσταση προτυπώθηκαν από τους συγγραφείς των βιβλίων του Δανιήλ και της Αποκάλυψης, οι οποίοι αμφότεροι θανατώθηκαν και αναστήθηκαν συμβολικά. Ο Ιωάννης αναστήθηκε από τον θάνατο του να ριφθεί σε λέβητα με ζέον έλαιο, ο δε Δανιήλ από τον λάκκο των πεινασμένων λεόντων. Έτσι, τα δύο βιβλία, τα οποία αποτελούν ένα βιβλίο, προσδίδουν έμφαση στο σύμβολο

του θανάτου και της αναστάσεως ως μέρος του μηνύματος που αποσφραγίζεται τώρα.

Καθώς το κίνημα των «εσχάτων ημερών» της διερευνητικής κρίσεως (το οποίο προτυπώθηκε από το Μιλλεριτικό κίνημα) πλησίαζε προς το τέλος του χρόνου, ο Θεός προόρισε ο ηγέτης και το κίνημα να θανατωθούν και κατόπιν να αναστηθούν. Στο πλαίσιο των επτά εκκλησιών, η Λαοδίκεια εσφάγη στις 18 Ιουλίου 2020 και θα ανασταίνονταν ως Φιλαδέλφεια πριν από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Το αναστημένο κίνημα θα ήταν εκ των επτά εκκλησιών, αλλά θα ήταν το όγδοο. Το κίνημα θα ήταν το όγδοο, το οποίο είναι εκ των επτά.

Αυτό το προφητικό μυστικό υποστηρίζεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης από πολλούς μάρτυρες, αν και έως τώρα δεν έχει αναγνωριστεί. Κατά τη χρονική αυτή περίοδο εισερχόμαστε τώρα στη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, για την οποία η Αδελφή White μάς πληροφορεί ότι είναι η δοκιμασία που έρχεται πριν από τον νόμο της Κυριακής. Κατά τον νόμο της Κυριακής η σφραγίδα του Θεού αποτυπώνεται επί των Φιλαδελφών εκείνης της ιστορίας. Αλλά πρέπει να περάσουν τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου που έρχεται πριν κλείσει η δοκιμασία.

«Ο Κύριος μού έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματιστεί πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας· διότι αυτή πρόκειται να αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, με την οποία θα αποφασιστεί η αιώνια μοίρα τους. Η θέση σας είναι ένα τέτοιο συνονθύλευμα ασυνεπειών, ώστε ελάχιστοι μόνο θα εξαπατηθούν.

«Στην Αποκάλυψη 13 το θέμα αυτό παρουσιάζεται σαφώς: [Αποκάλυψη 13:11–17, παρατίθεται].»

«Αυτή είναι η δοκιμασία που πρέπει να περάσει ο λαός του Θεού προτού σφραγισθεί. Όσοι απέδειξαν την αφοσίωσή τους προς τον Θεό τηρώντας τον νόμο Του και αρνούμενοι να δεχθούν ένα νόθο σάββατο, θα καταταγούν υπό τη σημαία του Κυρίου Θεού Ιεχωβά και θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που εγκαταλείπουν την αλήθεια της ουράνιας προελεύσεως και αποδέχονται το κυριακάτικο σάββατο, θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου»
Manuscript Releases, τόμος 15, 15.

Στην παρούσα ιστορική περίοδο, τα δύο κέρατα που προηγουμένως προσδιορίζονταν ως Ρεπουμπλικανισμός και Προτεσταντισμός έχουν ήδη μεταβληθεί σε δημοκρατία και αποστατημένο Προτεσταντισμό. Όταν αυτά τα δύο κέρατα ενωθούν πλήρως, τότε σχηματίζουν μία εξουσία, ένα κέρας. Κατά την ίδια εκείνη περίοδο, ο Θεός θα αναδείξει και θα υψώσει το γνήσιο κέρας του Προτεσταντισμού, ώστε να προειδοποιήσει εναντίον της εικόνας του θηρίου. Τα δύο αυτά κέρατα πορεύονται παραλλήλως το ένα προς το άλλο, έως ότου οι Ηνωμένες Πολιτείες παύσουν να είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας.

Η Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκαεπτά, προσδιορίζει ότι η τριπλή ένωση του δράκοντος (τα Ηνωμένα Έθνη), του θηρίου (η παπική εξουσία) και του ψευδοπροφήτου (οι Ηνωμένες Πολιτείες) είναι η δύναμη που αποτελεί την όγδοη κεφαλή, η οποία είναι εκ των επτά κεφαλών. Οι επτά αυτές κεφαλές είναι τα βασίλεια της βιβλικής προφητείας, αρχίζοντας από τη Βαβυλώνα, έπειτα τη Μηδοπερσία, την Ελλάδα και κατόπιν την ειδωλολατρική Ρώμη. Έπειτα, το πέμπτο βασίλειο είναι η παπική Ρώμη, η οποία προφητικώς έλαβε θανάσιμο τραύμα το 1798. Σε εκείνο το σημείο της ιστορίας, το έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, οι Ηνωμένες Πολιτείες, ανήλθε στον θρόνο

έως ότου ανατραπεί με τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Τα Ηνωμένα Έθνη θα εξαναγκασθούν τότε από τη δύναμη που εξαναγκάζει ολόκληρο τον κόσμο να στήσει μία εικόνα στο θηρίο. Σε εκείνο το σημείο η έκτη βασιλεία θα έχει επίσης δεχθεί θανατηφόρο πλήγμα, αλλά οι Ηνωμένες Πολιτείες θα εξαναγκάσουν τότε ολόκληρο τον κόσμο να αποδεχθεί την ηγεσία τους επί των Ηνωμένων Εθνών και θα απαιτήσουν να αποδεχθούν επίσης την ηθική εξουσία του παπισμού για να κυβερνά την τριπλή ένωση.

Και πλανά εκείνους που κατοικούν επί της γης δια των θαυμάτων εκείνων, τα οποία είχε εξουσία να κάμει ενώπιον του θηρίου· λέγων προς τους κατοικούντας επί της γης να κατασκευάσουν εικόνα εις το θηρίον, το οποίον είχε την πληγήν από μάχαιραν και έζησε. Και είχε εξουσία να δώσει πνοή εις την εικόνα του θηρίου, ώστε η εικόνα του θηρίου και να λαλήσει και να κάμει να θανατωθούν όσοι δεν προσκυνούσαν την εικόνα του θηρίου. Αποκάλυψις 13:13, 14.

Ο μόνος ορισμός της «εικόνας του θηρίου» στην Έμπνευση είναι ότι αντιπροσωπεύει τον συνδυασμό εκκλησίας (της παπικής εξουσίας) και κράτους (των Ηνωμένων Εθνών, με τις Ηνωμένες Πολιτείες να ελέγχουν τους άλλους εννέα βασιλείς). Η Ιεζάβελ είναι η παπική εξουσία· ο Αχαάβ είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, οι οποίες είναι βασιλιάς των δέκα βόρειων φυλών.

Όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες πέσουν κατά τον νόμο της Κυριακής, η Τύρος (ο παπισμός), η οποία είχε λησμονηθεί από το 1798, «ενθυμείται» και αρχίζει τα σαγηνευτικά της άσματα. Εξαιτίας της οικονομικής καταρρεύσεως, η οποία στις γραφές της Ellen White παριστάνεται ως «εθνική καταστροφή», οι Ηνωμένες Πολιτείες εξαναγκάζονται να συναγάγουν ολόκληρο τον κόσμο, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη βιβλική δύναμη που στρέφει την χείρα κάθε ανθρώπου εναντίον του. Αυτή η δύναμη είναι το Ισλάμ, όπως παριστάνεται από τον γενάρχη του Ισλάμ, τον Ισμαήλ.

Και ο άγγελος του Κυρίου είπε προς αυτήν· Ιδού, είσαι έγκυος, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ο Κύριος ήκουσε την ταλαιπωρίαν σου. Και αυτός θέλει είσθαι άνθρωπος άγριος· η χείρ αυτού θέλει είσθαι εναντίον πάντων, και η χείρ πάντων εναντίον αυτού· και θέλει κατοικήσει απέναντι πάντων των αδελφών αυτού. Γένεσις 16:11, 12.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες συνάπτουν συμμαχία με τους άλλους εννέα βασιλείς, αναλαμβάνοντας την ηγετική θέση. Το πράττουν αυτό μόνο για σύντομο χρονικό διάστημα, και κατόπιν θα επιμείνουν ώστε η παπική εξουσία να καταστεί κεφαλή όλων, ακριβώς όπως η Ιεζάβελ έλεγχε τον Αχαάβ.

Έτσι, η τριμερής συμμαχία του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη πορεύεται μαζί προς τον Αρμαγεδδώνα. Ο αριθμός οκτώ αντιπροσωπεύει την ανάσταση, και η βασιλεία η οποία επισημαίνεται από την προφητεία ως λαβούσα θανατηφόρον πληγήν ήταν η πέμπτη βασιλεία, η παπική εξουσία. Όταν ο παπισμός ανασταίνεται, καθίσταται η όγδοη βασιλεία και της δίδεται ο έλεγχος της τριμερούς ενώσεως, και εκείνη η όγδοη βασιλεία είναι η μία κεφαλή των επτά βασιλειών η οποία έχει προσδιορισθεί ως λαβούσα θανατηφόρον πληγήν, αλλά η έμπνευση προσδιορίζει επίσης και τη θεραπεία εκείνης της θανατηφόρου πληγής.

«Καθώς πλησιάζουμε στην τελευταία κρίση, είναι ζήτημα ζωτικής σπουδαιότητας να υπάρξει αρμονία και ενότητα μεταξύ των οργάνων του Κυρίου. Ο κόσμος είναι γεμάτος από θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Ωστόσο, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι άνθρωποι θα ενωθούν για να αντιταχθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του. Αυτή η ένωση συγκολλάται από τον μεγάλο αποστάτη. Ενώ επιδιώκει να ενώσει τους πράκτορές του στον πόλεμο κατά της αλήθειας, θα εργάζεται για να διαιρεί και να διασκορπίζει τους υπερασπιστές της. Η ζηλοτυπία, οι κακές υποψίες, η κακολογία, υποκινούνται από αυτόν για να προξενήσουν διχόνοια και διάσταση.» Testimonies, τόμος 7, 182.

Την εποχή εκείνη, το πέμπτο βασίλειο, το έκτο βασίλειο και το έβδομο βασίλειο έχουν όλα απολέσει τα επιμέρους βασιλεία τους· έτσι, τα αντίστοιχα βασιλεία τους ανασταίνονται όλα μαζί ως ένα βασίλειο αποτελούμενο από τρία μέρη, παραποιώντας την τρισυπόστατη σύνθεση της Θεότητας.

Η έκτη βασιλεία, η οποία άρχισε με δύο κέρατα όμοια με αρνίου και καταλήγει ως ένα κέρασ που λαλεί ως δράκων, φέρει το προφητικό γνώρισμα της παπικής εξουσίας, διότι γίνεται η εικόνα του θηρίου. Το θηρίο, δηλαδή η παπική εξουσία, είναι εκείνο που πρωτίστως παρίσταται ως η αναστημένη όγδοη βασιλεία, η οποία ήταν εκ των επτά. Αλλά, παρότι είναι η παπική εξουσία εκείνη που εκπληρώνει αμεσότερα το προφητικό αίνιγμα, ότι η όγδοη είναι εκ των επτά, οι Ηνωμένες Πολιτείες σχηματίζουν εικόνα του παπισμού και, ως εκ τούτου, παράγουν προφητικούς τα ίδια χαρακτηριστικά με την παπική εξουσία.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν το 1798, όταν, σύμφωνα με το Ησαΐας είκοσι τρία, η Τύρος, η παπική εξουσία, έπρεπε να λησμονηθεί έως το τέλος της έκτης βασιλείας. Το 1798 ήταν ο καιρός του τέλους για τους Μιλλερίτες, στην αρχή του Αντβεντισμού. Μέχρι την άνοιξη του 1844, ο Μιλλεριτικός Αντβεντισμός είχε αποδεχθεί τον μανδύα του Προτεσταντισμού, ο οποίος πορεύεται παραλλήλως προς το κέρασ του Ρεπουμπλικανισμού, που αντιπροσωπεύει την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών. Τα δύο κέρατα βρίσκονται επάνω στο ίδιο θηρίο, επομένως προχωρούν μαζί μέσα στην ιστορία. Η αρχή και το τέλος του Αντβεντισμού πορεύονται παραλλήλως προς το Ρεπουμπλικανικό κέρασ. Η ιστορία από το 1798, έως ότου οι Προτεστάντες απέρριψαν το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, ήταν η περίοδος κατά την οποία ο Θεός εγκαθίδρυσε εκείνο το Προτεσταντικό κέρασ. Αυτό το έπραξε μέσω μιας διαδικασίας δοκιμασίας, όπως έκανε και με το Ρεπουμπλικανικό κέρασ. Υπάρχουν πολλά να ειπωθούν για τα παράλληλα κέρατα, αλλά όχι τώρα.

Το Ρεπουμπλικανικό κέρασ διαπράττει πορνεία με την αποστατημένη Προτεσταντική παράταξη, όχι με το αληθινό Προτεσταντικό κέρασ, διότι το αληθινό κέρασ είναι η νύμφη του Αρνίου και αυτή είναι παρθένος. Από τον καιρό του τέλους, το 1989, έχουν υπάρξει επτά πρόεδροι. Ο έκτος από αυτούς τους προέδρους έλαβε θανατηφόρα πληγή στο ίδιο ακριβώς έτος κατά το οποίο και το κίνημα στο τέλος του Αντβεντισμού έλαβε επίσης θανατηφόρα πληγή. Ο όγδοος πρόεδρος από τον καιρό του τέλους, το 1989, θα είναι εκείνος που έλαβε θανατηφόρα πληγή, η οποία θεραπεύεται. Πρέπει να είναι πρόεδρος που είναι εκ των επτά. Ταυτοχρόνως, το 2020, όταν ο έκτος πρόεδρος έλαβε τη θανατηφόρα πληγή του, το κέρασ που τώρα φέρει τον Προτεσταντικό μανδύα θανατώθηκε επίσης. Όπως συμβαίνει με το θηρίο του Καθολικισμού, και όπως συμβαίνει με την εικόνα του θηρίου της αποστατημένης Προτεσταντικής παράταξης, έτσι συμβαίνει και με το

γνήσιο κέρασ του Προτεσταντισμού. Το κέρασ του Προτεσταντισμού παριστάνεται ως η έκτη εκκλησία, η οποία γίνεται η όγδοη, αλλά είναι εκ των επτά.

Όταν δοκιμάζετε αυτούσ τους ισχυρισμούσ, να θυμάστε ότι το μήνυμα που αποσφραγίζεται ακριβώσ πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας θα παρουσιαστεί ασφαλώσ μέσα στο πλαίσιο ότι η αρχή απεικονίζει το τέλος. Το μήνυμα αυτό θα παρουσιαστεί με τη μεθοδολογία του «ιστορικισμού», η οποία χρησιμοποιεί τη βιβλική ιστορία σε αντιστοιχία με την παγκόσμια ιστορία για να προσδιορίσει το τέλος του κόσμου. Το μήνυμα αυτό αναφύεται από τη γη.

Ἡ ἀλήθεια ἐκ τῆσ γῆσ θὰ ἀναβλαστήσῃ, καὶ ἡ δικαιοσύνη θὰ ἐπιβλέψῃ ἐξ οὐρανοῦ. Ναί, ὁ Κύριος θὰ δώσῃ τὸ ἀγαθόν, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν θὰ ἀποδώσῃ τὸν καρπὸν αὐτῆσ. Ἡ δικαιοσύνη θὰ προπορεύεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ θὰ θέσῃ ἡμᾶσ εἰσ τὴν ὁδὸν τῶν βημάτων αὐτοῦ. Ψαλμοὶ 85:11–13.

Δεν είναι απλώς ότι η γη στο συγκεκριμένο χωρίο προσδιορίζεται ως «χώρα». Το χωρίο στους Ψαλμούς όχι μόνον ταυτοποιεί τη «χώρα» ως το θηρίο της «γης» της Αποκαλύψεωσ δεκατρία, αλλά επίσης σημειώνει ότι η «αλήθεια» «αναβλαστάνει» από τη γη.

«Ποιο ἔθνος του Νέου Κόσμου, το 1798, αναδύοταν σε δύναμη, δίνοντας υπόσχεση ισχύοσ και μεγαλοσύνησ και ελκύοντας την προσοχή του κόσμου; Η εφαρμογή του συμβόλου δεν επιδέχεται καμία αμφισβήτηση. Ένα ἔθνος, και ένα μόνο, ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές αὐτῆσ τῆσ προφητείας· αὐτό δείχνει αδιαμφισβήτητα προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ξανά και ξανά η σκέψη, σχεδόν τα ακριβή λόγια, του ιεροῦ συγγραφέα ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ ασυνείδητα από τον ρήτορα και τον ιστορικό για να περιγράψουν την ἀνοδο και την ἀνάπτυξη αὐτοῦ του ἔθνουσ. Το θηρίο εθεάθη να “αναβαίνει εκ τῆσ γῆσ” και, σύμφωνα με τοσ μεταφραστῆσ, η λέξη που ἐδὼ αποδίδεται ως “αναβαίνει” σημαίνει κυριολεκτικὰ “να αυξάνεται ἢ να αναφύεται ὅπωσ ἓνα φυτό”». Η Μεγάλη Διαμάχη, 440.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το θηρίο της γης που «αναβαίνει». Επομένωσ, όταν εξετάζετε τοσ ισχυρισμούσ που προβάλλονται σε αὐτά τα ἄρθρα, η ἔμπνευση προσδιορίζει ότι το μήνυμα θα βασίζεται στο ότι το τέλος απεικονίζεται από την αρχή, θα τοποθετείται στο πλαίσιο ιστορικής γραμμῆσ ἐπὶ ιστορικής γραμμῆσ, και πρέπει να προέρχεται από φωνή εντόσ των Ηνωμένων Πολιτειῶν. Υπάρχουν βεβαίωσ ψευδεῖσ φωνῆσ εντόσ των Ηνωμένων Πολιτειῶν, αλλά σύμφωνα με και ἐπὶ τη ἐξουσία του Λόγου του Θεοῦ κάθε ἀγγελιοφόροσ ἢ διακονία που βρίσκεται ἢ ἔχει την προέλευσή της εκτόσ των Ηνωμένων Πολιτειῶν είναι ψευδῆσ φωσ. Ο Αντβεντισμόσ ἀρχισε στις Ηνωμένες Πολιτείες με τη φωνή ἐνοῦσ ἀνθρώπου και με ἓνα κίνημα εγκαθιδρυμένο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Ιησοῦσ απεικονίζει το τέλος ἐνοῦσ πράγματοσ με την αρχή ἐνοῦσ πράγματοσ.

Όποιοσ ἔχει ἀντί, ἀσ ἀκούσει τι λέγει το Πνεῦμα προς τις εκκλησίες.